

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۱ دی ۹۸

خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س)

بار الها، حمد و سپاس از آن توست و من بنده‌ی حقیر و سراپا تقصیر به تو پناهنده شدم و آنچه در دل دارم با زبان مطهر مولایم امیر مؤمنان (ع) به پیشگاهت عرضه می‌دارم که:

خدایا من از تو برای آنچه از نفس بد در وجود من است و تو به آن بهتر از خود من آگاه‌تری، هر بار که مرتکب آن بشوم مرا ببخش. خدایا برای آنچه در دل، در پیشگاهت تعهد کرده اما به آن وفا ننمودم و آنچه به وسیله‌ی زبان نسبت به تو تعهد کردم و به تو نزدیک شدم اما قلب من به آن مخالفت کرد درخواست بخشش دارم. خدایا من از تو برای گناهایی که با اشارت چشم و گفته‌های بی‌مورد و هوس‌های دل و پراکنده و بیهودگی زبان مرتکب شدم درخواست بخشش دارم.

بارالها ببخش بر من آنچه را که از زبان مولایم امیر مؤمنان (ع) از تو درخواست کردم که من تشنه‌ی لطف و رحمت تو هستم و مشتاق تو، همان‌گونه‌ای که فرمودی «وِ اِلٰی رَبِّكَ فَارْغَبْ» به پروردگارت مشتاق شو و بندگی و عبادت کن.

بارالها می‌دانم که نیت و عملم راه گشای درگاه لطف احسان توست. همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) فرمودند که: جان انسان در حیاتش دارای اختیار است تا تمام پنجره‌های لطف پروردگارش را بگشاید و یا به روی خویش محکم ببندد. اگر بگشاید از الطافی می‌گذرد که انتهایش آغوش پر مهر پروردگارش است و اگر نتواند زندانی در بندی می‌شود که زنجیر علایقش او را در بند می‌کشد و او را ناتوان از حرکت باقی می‌گذارد و آنگاه که اراده از او سلب می‌شود زمان خواستن به پایان می‌رسد و آنچه در عمل کسب گردیده میزان قرار می‌گیرد.

پس سلامتی در جانی است که پروردگار عالم فرمود ای بندگان من آنگاه که شما را بر بارگاه با جلالتم بخوانم ندایی در جانتان طنین‌انداز شود و همگان را بر تناول نعمتی بشارت دهد. آن نعمت به جوشش درآید و سخن آغاز کند. ای خالقم آنگاه که جان

ضعیفم را بر بارگاه با جلالت در انواری از حق قرار دادی حق سخن آغاز کرد. نامی را فراگرفت تا موجودیت جانش را در قالب آن نام اعلام نماید. پروردگارا امر فرمودید همگان برای معرفی آن نام حاضر شوند. سکوت و انتظار آغاز گردید و آن نام در معرفی خود اعلام داشت: ای آفرینش پروردگارم بر نامم که مرا حق خواند و مکذبین آن را باطل، به اطاعت درآیید. همگان بر حق تسلیم شدند و آینه‌ی جهان پیمانشان را در صفحه‌ی جانش به ودیعه نگه داشت تا همواره حق جاودان بماند و باطل آثارش را محو و نابود اعلام دارد.

بله چه زیباست این فرموده‌ی سرور عالمیان و چه مصداق است بر اهل بیت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) که هر کدام در حیات خود به بشریت نشان دادند که حق جاودان و باطل نابود است.

ما در این شب مبارک به میلاد یکی از ایشان در این خانه‌ی نور حضور داریم. ایشان اسوه‌ی صبر و شجاعت و ایمان و علم و مهر و عرفان، حضرت زینب کبری (س) هستند. چگونه می‌شود از ایشان سخن گفت چون زبان‌ها قاصر و کلمات عاجز و فراتر از عقل و اندیشه است چون همه‌ی فضائل و حسنات را در وجود مطهرش یکجا داشت. قبل از تولدشان پدر گرامی‌اش امیر مؤمنان (ع) و مادر بزرگوارش حضرت زهرا (س) آگاهی داشتند که فرزندشان دختری بی‌نظیر و خاص است. به دعا از پروردگار می‌خواستند او را درختی استوار در رسالت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) قرار داده و او را در این امر خطیر یاری فرماید. دعایشان به اجابت رسید و پیامبر (ص) او را ریشه‌ی نبوت خواند و پروردگار عالم چنان زبان شیرینی به او عطا فرمود که زمین و آسمان امانت‌های خویش را به پیشکشی آوردند و پروردگار پذیرفت و فرمود کلامی را در زبان او آفریدم تا آنگاه که تکلم کند همگان در مقابل تکلمش به تکریم درآیند اعلام دارند که پروردگارا جز آنچه به ما آموختی دانش دیگری نداریم.

حضرت زینب (س) قلب نازنینش نازک‌تر از برگ گل و مهربانی‌اش زلال‌تر از چشمه‌ساران بود که بزرگ و کوچک، پیر و جوان از آن سیراب می‌شد و جوانان

بنی‌هاشم بیشتر از مادرشان از مهر و محبت او جان می‌گرفتند و همین زینب در مقابل ظلم و کفر و نفاق چنان استوار و محکم بود که کوه‌ها را شرمنده می‌کرد.

در کربلا زمانی که وارد خیمه‌ی امام حسین (ع) می‌شود چنان قدم بر می‌دارد که ستون خیمه تکان می‌خورد. امام با تبسمی می‌فرماید: خیمه‌ی امامت از استحکام قدمتان به لرزه افتاده. حضرت زینب (س) می‌فرماید: می‌خواهم این سرزمین مرا در اطاعت از امامت در قلبش به تصویر کشد، خاکش بشکافد و مطمئن شود که اطاعت‌گران، مصمم به فرمانی هستند که امامت صادر بفرماید.

بله ایشان با همان ابهت و استواری قدم به کاخ ابن زیاد گذاشتند که آن ملعون تعجب کرده و پرسید، این بانو کیست که چنین مغرور و محکم قدم بر می‌دارد، گفتند زینب دختر علی (ع) است و همین‌گونه وارد کاخ یزید شد و آن ملعون نیز گفت شما چرا شبیه اسرا نیستید.

بله هر چه از فضائل و حسنات حضرت زینب (س) سخن بگویم کم است. پس در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) در میلاد عمه‌ی گرامی‌شان حضرت زینب کبری (س) از وجود مبارکش‌ان عاجزانه تمنا داریم:

ما را در ادامه‌ی راه حضرت زینب (س) در این عصر و زمان پر از ظلم و نفاق و فتنه و کفر یاری فرمایند و با تعجیل در ظهورشان ریشه‌ی ظالم و کافر و منافق را برکنند و برای تحقق آن به شوق فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج